

dette Lovforslags Fremsættelse. Det gjorde jeg ikke, fordi jeg vidste, hvad Betydningen vilde være af et Nederlag, hvad Betydning det vilde have under vort Lands finansielle Stilling, vanskelig som den var i Forvejen, hvis Finansministeren gik til Udlandet og direkte opfordrede nogen til at give Laantilbud, og det saa ikke blev til noget. Men deri, at jeg ikke i egentlig Forstand har været Laansøger, og at jeg her stærkt har betonet, at jeg ikke har været Laansøger, deri ligger ikke, at jeg ikke har søgt at faa et Laan; deri ligger jo ikke, at jeg ikke ad indirekte Vej Gang paa Gang har forsøgt at faa de Finansgrupper, der kunde være Tale om, og som vilde yde os Laanet paa Vilkaar, som jeg syntes der til den givne Tid var Rimelighed i at tage imod, til at gøre direkte Tilbud. Men saadanne direkte Tilbud ere ikke fremkomne; og for paa ny at gentage det: Hovedaarsagen dertil har været det overordentlig store Laanebeløb, men ogsaa forskellige Forhold af mere forbigaaende Natur. Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) citerede en Udtalelse af mig om en Kurs af 91 for et $3\frac{1}{2}$ pCts Laan, gjorde det ærede Medlem det, som om han dermed vilde sige, at et saadant Tilbud havde foreligget. Det har jeg imidlertid aldrig sagt. Jeg havde den Gang ikke megen Erfaring bag mig med Hensyn til disse Laanetransaktioner; jeg forefandt i Finansministeriet den Opfattelse, at et saadant Laan kunde faas. Naar jeg med mine nuværende Erfaringer skulde sige, om jeg tror, at et Laan til $3\frac{1}{2}$ pCt. og til en Kurs af 91 kunde have ligget paa Bordet paa det Tidspunkt, nærer jeg en Del Tvivl derom. Den Gang troede jeg det, men noget positivt Tilbud i saa Henseende har ikke foreligget for Finansministeriet.

Det er blevet stærkt fremhævet, at de Autoriteter, jeg har nævnt, og som jeg ved enhver given Lejlighed har raadført mig med, ikke have været enige. Nej, det have de vel ikke, og det ere Autoriteter jo meget sjældent her i Verden. Naturligvis have de af og til været uenige, og naturligvis har der ogsaa været dem, der til en given Tid have foreslaaet mig at følge en anden Fremgangsmaade end den, jeg har fulgt. Men det, jeg har sagt, er ikke, at alle Autoriteter til enhver Tid have været enige med mig. Jeg har sagt, at jeg til enhver Tid har haft ganske uforkastelige Autoriteter bag mig i, hvad jeg har gjort. Og naar man nu — som jeg synes noget

hen i Vejret — siger, at sandsynligvis kunde dette Laan være sluttet til en bedre Kurs, og sandsynligvis kunde vi have faaet det bedre ved at vente, er der ikke andet at sige dertil, end at det bliver en Skønssag og en Smagssag. Men jeg har dog en Ting at sige i saa Henseende: jeg kan henpege paa Veksellaanene. Nu har jeg flere Gange haft det Hvert at forny Statens Veksellaan, og for store og stigende Beløb, og jeg vil spørge, om nogen kan pege paa, at andre Stater under lige Vilkaar have faaet deres Veksellaan paa de givne Tidspunkter billigere end eller endog saa billigt som Danmark. Naar jeg ser, hvilke Vilkaar disse Laan ere afsluttede paa her og andre Steder, tør jeg dog maaske sige, at det i nogen Maade tyder paa, at vi i Finansministeriet have været i Stand til at naa mindst lige saa gode Vilkaar, som andre Stater til de givne Tider have kunnet opnaa. Det at pege paa, at andre Stater for et Aar eller to siden have faaet billigere Kaar, er et Argument, som jeg ikke skal imødegaa. Det er et Argument, der imødegaaer sig selv. Jeg forstaar blot ikke, at nogen vil tage et saadant Argument i sin Mund.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) mente, at jeg kom til at argumentere noget mod mig selv ved at sige, at de nuværende Forhold muliggjorde os at tage et betydeligt mindre Laan, end vi havde været nødt til for et Aar eller halvandet tilbage. Det ærede Medlems Tankegang var, at naar jeg indrømmer, at nu kunne 72 Millioner slaa til, hvor tidligere et meget større Beløb var nødvendigt, saa viser det, at jeg indrømmer, at Statens finansielle Forhold have bedret sig meget betydeligt. Ja, men hvornaar har jeg nægtet det? Statens finansielle Forhold have bedret sig, dels fordi der er skabt nye Indtægtslove, dels fordi vi nu forhaabentlig staa ved Afslutningen af Forhandlingerne om en Række Skattelovforslag, der skulle sikre os fuldstændig Balance, og endelig, fordi det netop er i denne Vinters Løb, at Statens Indtægter have konsolideret sig paa en glædelig Maade og ere gaaede ind med ret stærkt stigende Beløb, og jeg har paa intet Punkt nægtet at ville tage Hensyn til dette med Hensyn til Skattelovforslagene. Jeg har erklæret baade i dette og det andet Ting, at efterhaanden som det virkelig skulde vise sig, at Forholdene have bedret sig, skulde jeg selvfølgelig ogsaa være villig til at nøjes med et noget mindre Beløb, end jeg oprindeligt havde foreslaaet, idet